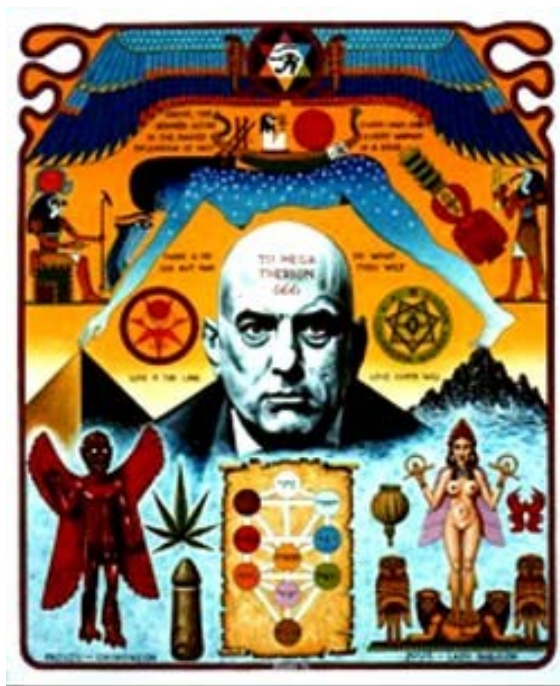

2002. Yule - IV. évfolyam, 8. szám

Előszó

Elérkeztünk az év utolsó megjelenéséhez.

Természetesen most sem mulasztjuk el köszönteni friss Daltae-inkat, és azt a társunkat, aki Aite Oc fokozatra vizsgázott sikeresen december folyamán. Gratulálunk!

Szeretném még valakire felhívni a figyelmeteket: Yliaster Daleth, akinek több könyve jelent már meg a mágia témakörében (Rejtett erők, A tündérek hagyatéka, Élő mágia), és akit igazán neves és elismert, komoly íróként és festőként tartunk számon, ezentúl szintén cikkíróink sorát fogja gyarapítani. Nagyon köszönjük a megtiszteltetést!

Bal oldalon illusztrációként az ő egyik festménye látható, szíves engedélyével.

Kívánunk minden olvasónak boldog, szép, megismerésekben és tapasztalásokban gazdag új évet!

A főszerkesztő: Osara

Tartalomjegyzék

Értekezés a kelta mitológiáról és mágiáról – 1. rész

Fraktálok a mágiában 1. rész – Fraktál, káosz...

Az ősi Mezopotámia mágiája – 1. rész

Afrodiziákumok

Prána Bindu – A Bene Gesserit mágiája (Frank Herbert: A Dűne c. sorozata nyomán)

A tibeti ceremonális mágia eszközei 2. rész – A csengő

Versek

A Balkán mítikus lényei 1. rész – A tündérek

Ókori görög mágia 6. rész – Az elemek: Empedoklész rendszere 6. - A Tűz / 2.

Mágia a modern zenében – Tűz, jöjj velem!

A hónap albuma:

Brujeria: Raza Odiada

A hónap zeneszáma:

Iced Earth & Blind Guardian: Excalibur

Értekezés a kelta mitológiáról és mágiáról – I. rész

Cikksorozatom során szeretnék történelmi áttekintést adni a kelták honfoglalásának mondabeli történetéről, persze a teljes részletesség igénye nélkül, hiszen akkor ha mindenre, ami csak egy kicsit is érdekes lehet, kitérnék, bizony vaskos köteteket kellene megtöltenem. Viszont néhány, általam érdekesebbnek tartott résznél több gondolat erejéig, hosszabban is elidőzök majd. Az áttekintésen kívül kiragadtam néhány figyelemre méltó részt, és beható elemzés alá vettem őket. Remélem, sikerül az adott témákról átfogó képet adnom. Írásaim során notóriusan a Moy Tura féle írásmódot fogom használni, mely a mai modern megfelelője a kelta Muighe Tuirreadh-nek, ami egyébként körülbelül azt jelenti: Oszlopok Mezeje. Itt szeretném megjegyezni, hogy az esetenként említett Magh Nia alak viszont a hely régebbi elnevezése. A szöveg során fellelhető Elatha mac Delbaith jellegű neveket úgy kell értelmezni, mint példánk esetében: Elatha, Delbaith fia.

Történt egyszer, hogy Eocháí mac Eirc, a Fir Bolgok Nagykirálya (ez a cím járt az egész Írországot uraló királynak) álmot látott, melyben fekete madarak csapata emelkedett ki az óceánból, és éles karmaikkal és csőrükkel tépték, szaggatták a népét, de ekkor az egyikőjük felemelkedett, és levágta a legnemesebb madár egyik szárnyát. Álmában a folyók vértől vöröslöttek, és a fekete madarak elesett harcosok tetemein lakmároztak.

Hivatta hát Césart, leghatalmasabb druidáját, hogy fejtse meg az álmot, aki elmondta neki, hogy bizony azok a madarak egy honfoglaló nép lesznek, a Fir Bolgok vérrokonai. Irtózatos mészárlást jövendölt meg tehát a király álma.

Nemed fiainak tekinthetjük azt a népcsoportot, akik Írországból éltek, de egy a Fomoriak seregének támadásának hatására Conann Tornyának, egy hatalmas erődítménynek eleste után, a rájuk mért vereség miatt szétszóródtak a világban. A túlélők közül a Fir Bolgok előbb visszatértek ősi hazájukba, kiépítve ott birodalmukat. A Tuathai (az egyszerűség kedvéért nevezzük őket a továbbiakban csak keltáknak) viszont az északi szigeteken eltöltött mágikus tanulás után tért csak meg Írország földjére.

Két igen fontos későbbi hős ereiben is jócskán csörgedezik fomori vér, mert egyrészt Balor, a fomoriak varázslója a lányát Ethnét egy szövetségkötés alkalmával Ciannak, Dian Cecht fiának adta, és ebből a frigyből született meg Lugh. A másik ilyen személyiség Elatha mac Delbaith, a fomoriak királyának és Eriunak gyermeke, Eochu Bres, akit csak Bres, a csodaszép néven ismertek, és a kelták egyik bajnoka, majd később egy ideig királya lett.

A kelták magukkal hozták négy nagy ereklyéjüket:

- Fal követ, a Lia Fail-t, a sors követ, ami felkiáltott, ha az igazi király lépett rá, és amely

később Tarába került.

- Nuada kardját, a Cliam Solaris-t, amely a fény kardja volt, és ha kivonták hüvelyéből, mindig győzedelmeskedett.
- Azt a lándzsát, amely később Lugh-é lett, a Sleá Búa-t, senki nem állhatott ellen az embernek, aki ezzel harcolt.
- A Dagda üstjét, mely mellől nem kelt fel társaság elégedetlenül.

Corcu Belgatan közelében érte el a kelta hajóhad Írország területét. Partra szálltak, azonban jövetelükre nem derült rögtön fény. Amikor viszont a Fir Bolgok megtudták jelenlétüket, Eochaí, a király Streng mac Sengainn-t, a legnagyobb és legfélelmetesebb harcost küldte el, hogy kémlelje ki az újonnan érkezett nép szándékait, tudja meg, hogy mit akarnak. Streng az alábbi módon készült fel:

"Streng a kérés nyomán lassan kiemelkedett a Hadak Hegyének árnyai közül, egy szó nélkül levette maga mögül a falról bronzveretes nagy pajzsát, két vastagnyelű gerelyét, csontnyelű halált osztó kardját, négysarkú bikaszarvas harci sisakját, szépen ívelt csatabárdját, vas harci pörölyét, és magára öltötte összefüggő láncszemekből álló páncélingét."

Ismerve az állatok által használt ösvényeket, hamar a kelták közelébe ért. Az erdő rejtekén harci színeket festett magára, majd nyíltan - mint akinek nincs félnivalója - jelent meg a táborhelynél. A kelták hírvivői azonnal tudtára adták Nuadának, a királyuknak, hogy egy nagy természetű ember, aki a bajnok jelét viseli magán, felfegyverezve, háborús színekre festve a táborhoz érkezett. Nuada Dagda tanácsára Bres-t, mint az egyik legjobb harcosát küldte, hogy beszéljen a Fir Bolg bajnokkal, de ne harcoljon vele, csupán csak akkor, ha a másik út először. Bizalmatlanul közeledett egymáshoz a két kiváló harcos. Streng a mindkettőjük számára saját nyelven üdvözölte Bres-t, és barátságot ajánlott neki. Fegyvert cseréltek, hogy tudja a másik nép, mivel is kell szembe néznie, ha harcra kerül majd a sor. Bres bejelentette igényüket őseik földjére: Írország felét kérte. Streng azt felelte neki, hogy ő szívesen megadná, amit kér, de neki nincs hatalma efölött dönteni. Bizalmatlansággal találkoztak, barátsággal váltak el, ám mindketten érezték a háborúság szomorú közeledtét.

Miután Bres beszámolt Nuadának arról, hogy mit tudott meg, a kelták felkerekedtek, és az akkor még Magh Nia nevű síkság nyugati részén, a Fekete Hegy lábánál táboroztak le. Az akkori eseményeket, és lelkületüket a következő dal írja le:

Elrejtözünk a Fekete Hegy árnyékában,
Belgatan széles oldalának támasztjuk a hátunk.
Ettől a hegytől fogunk előretörni,
Hogy harcoljunk az ellenséggel, rajtaüssünk csapatain.

Akaratunk erős, félelem nélkül nézünk az ismeretlen elébe,
Harciasan mint farkas, halkán mint a hegyi macska,
Elszántan mint a róka, gyors lábon mint a szarvas,
Szilárdan mint a szikla, kitartóan mint a tenger.
Felgyújtjuk ezüstös hajóinkat, megtagadva visszautat.
Földet rengető harcosok, Belgatan mellett állunkv Készen, hogy eloldozzuk a kötéseket
Mi a húshoz köti a lelket.

A Fir Bolg király, Eochaí, mikor hírért vette, hogy a kelták megerősítették táborukat Belgatanban, úgy határozott, hogy összegyűjti seregét, és rajtaüt a betolakodókon.

A csata előtt a kelta boszorkányok varázslatának hatására vér és tűzeső hullt a Fir Bolgokra, melyet César, a varázslójuk csak hosszú keserves munkával és igen nagy árat fizetve tudott csak semlegesíteni egy ősi történelem előtti isten megidézésének segítségével.

A harc előtt Nuada felelevenítette népe előtt történetüket, megpróbáltatásaik sorát, és végső céljukat. Utoljára még követet küldött a Fir Bolgokhoz, hogy békés úton szerezzen érvényt akaratuknak, hogy Nemed leszármazottai osszák meg egyenlő arányban őseik földjét, de csak azt a választ kapta, hogy arra a világ végéig is nyugodtan várhat, hogy megtörténjen.

Ezek után a Fir Bolgok kihívták a keltákat egy labdajáték össze-csapásra (hurling contest). Ennek a játéknak a szabályai szerint a labdát, ami a rosszat jelképezte, ütők segítségével az ellenfél térfelén elhelyezkedő vonalon túlra kellett juttatni. (Általában ezt Samhein-kor játszották, de hogyha Belthane-kor került sor a játékra, a labda a jót jelképezte, és azt a saját térfél vonalán túl kellett átjuttatni.) A játék erős szakrális tartalommal bírt a már leírt körülmények miatt. Ennek a játéknak más szabálya nem igazán volt, ezt használták ki a Fir Bolgok, és az igen sportszerűtlen küzdelem során sok ifjú kelta játékos az életét vesztette. Ezek után már tényleg nem volt visszaút. A két hadsereg felvonult a harcmezőre, a harcosok szívében a maguk igazával fűtve. Talán az volt a legszomorúbb, hogy valahol mindkét népnek igaza volt, de egyiküknek sem teljes mértékben.

A csata első napján a Nuada harcosai keményen küzdöttek, de a Fir Bolgoknak és a segítségükre siető népek csapatainak sikerült megtörni a kelták hadrendjét, ezért a biztonságos táborukba kellett visszavonulniuk. A Fir Bolgok nem követték a csataterőről visszavonuló ellenséget, hanem büszkén tértek meg sátraikba.

Eochaí méltatta harcosai dicsőségét, és a későbbi győzelmek jelének vette az aznapi összecsapás eredményét.

A másik táborban Nuada szólt bátorítólag harcosaihoz, lelkesítve őket, biztos volt abban, hogy másnap övék lesz a győzelem.

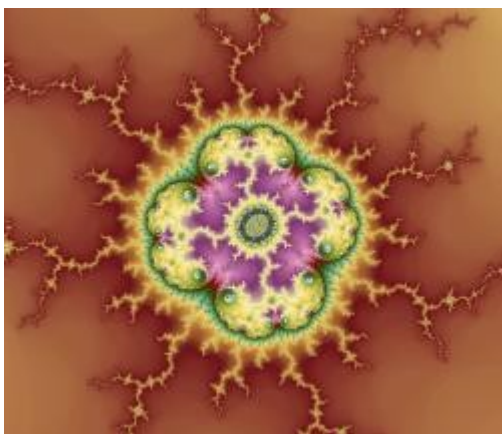
Mialatt a vezérek harcosaikhoz beszéltek, mindkét tábor gyógyítói azon serénykedtek, hogy a sebesült harcosok másnap újult erővel térhessenek vissza a csatába.

Folytatása következik.

- Merldion -

Fraktálok a mágiaiban

I. rész - Fraktál, káosz...

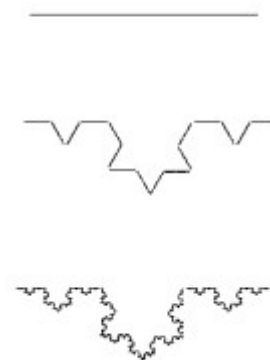
A modern természettudományok egyre több olyan jelenséget tártak fel, amelyek immár egzaktul leírható módon megalapozzák azt, amivel a mágia hagyománya már évezredek óta tisztában van. Egy ilyen szempontból rendkívül jelentős terület a káosz kutatás, amelynek sikerült egy olyan matematikai modellt adnia, amely sok tulajdonságában nagyon jól közelíti a világegyetem jelenségeit, kiemelten is az életet. Ez a modellezési módszer a "káosz", amelyet már sikeresen használnak időjárási, társadalomtudományi jelenségek modellezésére, képek felbontásának 'a semmiből' való

növelésére, és még sok változatos feladatra. A káosz kutatás legismertebb válfaja a fraktálgeometria, amely a fraktálnak nevezett halmazokat tanulmányozza. Az igazán híres fraktálok alighanem már mindenki előtt ismertek legalábbis látásból - a Mandelbrot és Julia halmazok, illetve ezek variációi és mutánsai. Maga a fraktál szó arra utal, hogy ezek a halmazok különlegesen viselkednek mérés szempontjából. Gondolom mindenki tudja, hogy egy mesterséges kockát vagy gömböt viszonylag könnyű mérni: a szélességét, hosszúságát, térfogatát, felületét... Igen ám, de mi a helyzet a természet alkotta jelenségekkel? Próbálta már valaki egy csipkés falevél kerületét megmérni? Az erezetének a hosszát? Hiszen minden csipkéből újabb csipkék nyílnak, és minden érből újabb erek indulnak! Lényegileg ezt a tulajdonságot írta le a matematika önhasonló jellegként, amely a fraktálok egyik fő jellemzője. Meglepően rímel ez Hermész Triszmegisztoz híres törvényére: "Ahogy fent, úgy lent. Ahogy lent, úgy fent."

Persze egy adott méret után már nincs tovább, a rendszer megszakad, így nem beszélhetünk valódi önhasonló jellegről, de általában abban a léptékben, amiben mindennapi életünk folyamán gondolkozunk, ezt nem szükséges figyelembe vennünk. Még egy akkora nagy dolog, mint Skócia partvonala is ténylegesen önhasonlónak tűnik a számunkra. Ezek az önhasonló

halmazok néha igen különlegesen viselkednek - ha egy síkbeli halmazt tekintünk, lehetséges hogy a hossza végtelen, de a területe 0!

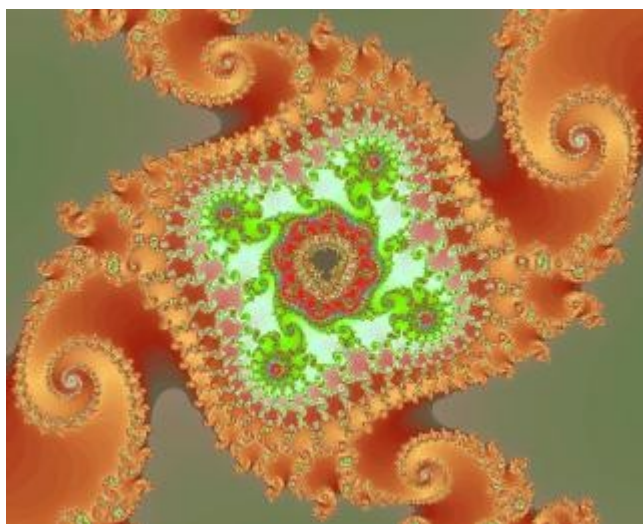
Figyeljük meg pl. a Koch-görbét! Az, hogy nincs területe, elég nyilvánvaló az emberi szem számára, viszont a végtelen hosszúság magyarázatot igényel. Ezt a görbét úgy kapjuk, ha egy egyenes szakaszt egy 4 kisebb szakaszból álló "öböllel" helyettesítünk, és ezt a műveletet ismételten elvégezzük MINDEN szakaszra egészen a végtelenségig. Mivel az öböl hossza nagyobb, mint a szakasé, ezért látható, hogy minden ilyen cserével a görbe hossza növekszik - végtelen csere esetén egészen a végtelenig.

A Koch görbe

A halmaz tehát se 1 dimenziós, se 2 dimenziós nem tekinthető igazán, hiszen egyik esetben sem mérhető. Viszont a mérés műveletének matematikai általánosításával igenis kaphatunk véges értéket ezekre a halmazokra - amennyiben a használt dimenziószám egy adott, a halmazra jellemző tört érték (esetünkben ez 1 és 2 közé esik). Erre utal a fraktáldimenziós (törtdimenziós) halmaz kifejezés, illetve ennek rövidített verziója, a fraktál.

Egy fraktál többféle úton hozható létre. A két legjelentősebb út az iterált függvényrendszerek (IFS) és a diszkrét dinamikus rendszerek. Az IFS geometriai megközelítés, amely az önhasonlóság felől fogja meg a problémát: Egy lépésben a kiinduló halmazunkat több, kisebb halmazzá transzformáljuk, majd ezt a műveletet a végtelenségig ismétljük (iteráljuk). Az eredmény megfelelő transzformációs függvény esetén egy fraktál, amely érdekes módon független a kiinduló halmaztól, amennyiben az nem üres halmaz!

A diszkrét dinamikus rendszereket általában folyamatok matematikai modellezésére használják. Érdekes, hogy bizonyos folyamatok viszonylag egyszerűen leírható szabályaik ellenére igen kaotikus viselkedést mutatnak. Ez azt jelenti, hogy az állapotokat leíró térben minden egyes pont (azaz állapot) tetszőlegesen kicsi környezetében létezik olyan szomszédos pont, amely véges időn belül egy tetszőlegesen távoli másik pont tetszőlegesen kis környezetébe megy át, de olyan pont is, amely a véges időn belül

visszatér önmagába, így periodikus viselkedést mutat.

Ezt a tulajdonságot hívják kaotikus viselkedésnek, vagy kezdeti paraméterre való érzékenységnek. Igen érdekes az analógia a biológiában ismert, és az élet egyik alapvető jellemzőjének tartott ingerelhetőség fogalmával. A biológiai ingerelhetőség azt jelenti, hogy egy

élőlény egészen kis környezeti hatásokra is képes sokszorosan nagyobb energiával reagálni - egy kaotikus rendszer pedig a kezdeti pont tetszőlegesen kis változtatására a viselkedés gyökeres, a változtatástól mérhetetlenül nagyobb léptékű átalakulásával. Ezeknek a rendszereknek a fix halmaza - azaz azon halmaz, amelyből kiindulva abból soha nem lépünk ki - mindig egy fraktál.

A cikk következő részében ezen analógiák nyomán elindulva megpróbálom feltérképezni ennek az igen ígéretes területnek az okkult összefüggéseit.

- Simius -

Az ősi Mezopotámia mágija - 1. rész

A történettudomány mai álláspontja szerint az első magasan fejlett, jól szervezett civilizációt a sumerek hozták létre Mezopotámia, azaz a Folyamköz déli részén az i.e. IV. évezred végén. A sumerek ismeretlen eredetű törzsei valahonnan északról vagy keletről (de az sem kizárt, hogy a tenger felől) érkeztek a Tigris és az Aufrátesz torkolatához, ahol az őslakók fölé kerekedve megalapították első városállamaikat, melyek a jól szervezett, öntözésen alapuló földművelés és az eredményes állattenyésztés révén hamarosan virágzásnak indultak, és soha nem tapasztalt hatalomra, gazdagságra és jelentőségre tettek szert. A városállamok élén a főpapi funkciókat is betöltő uralkodó (lugal - "nagy férfi vagy enszi - király) állt, akinek hatalma a politikai, a vallási és a gazdasági életre egyaránt kiterjedt. Az egyre jelentősebbé váló terményfelesleg, az anyagi javak erőteljes gyarapodása, a viszonylagos jólét és a biztonság elősegítette a kézműves mesterségek és a kereskedelem ugrásszerű fejlődését, s ezek révén hozzájárult a kultúra és a tudomány felvirágzásához, amely végül elvezetett a sumer civilizáció talán legfontosabb vívmányához, az írás feltalálásához.

Minthogy a mezopotámiai sumer birodalom (ha egyáltalán beszélhetünk ilyenről) volt az első írással rendelkező civilizáció, nem meglepő, hogy itt alakult ki először az írott szövegek, köztük az ezoterikus-mágikus feljegyzések, iratok, gyűjtemények kultusza. Az ékírás segítségével agyagtáblákon megörökített varázsformulák, ráolvasások, inkantációk és szertartások hatalmas mennyiségben álltak a papok és a mágusok rendelkezésére. A szövegek legtöbbje a sumer korban keletkezett, de még Nábukuduri-uszur Babilónjában is használták őket, amikor a sumer nyelv már rég halott volt, s csak szakrális nyelvként funkcionált, ugyanúgy, mint ma a latin a katolikus liturgiában, vagy a szakszrit az indiai tradicionális irodalomban. Babilónban, Marduk legnagyobb templomának könyvtárában őriztek sok mágikus iratot, s hogy könnyen

eligazodjanak közöttük, katalógusokba gyűjtötték össze a művek címeit, amelyek rendszerint azonosak a szöveg kezdő soraival. Ilyen és hasonló címekkel találkozhatunk az előkerült listákon: A rontás feloldása lisztes vízzel, Gonosz varázslat, Egy szép asszony, Eridu város ráolvasása, Gonosz átok, A gonosz Uttuke, Mindenfajta betegség, Éjjeli démon, Éji boszorkány, stb.

A sumer városállamok vallási, kulturális és gazdasági központjai a zikkuratnak nevezett lépcsőzetes templomok voltak, amelyek az idők során egyre monumentálisabbá váltak. A mezopotámiai népek szemében a zikkuratok a teremtett világ, a föld középpontját, az univerzum tengelyét, az eget és a földet összekötő világhegyet jelenítették meg. Erről tanúskodnak egyébként a zikkuratok olyan elnevezései is, mint például a "Kötélék ég és föld között", a "Minden országok hegyének háza", a "Viharok hegye", vagy az "Ég és föld alapjának háza". Hérodotosz beszámolójából tudjuk, hogy a babilóni hétlépcsős zikkurat különböző színű szintjei egy-egy bolygósférának feleltek meg, és amikor az uralkodó, aki - mint említettük - egyben főpap is volt, felment a legfelső szintre, a teremtett világ csúcsára jutott.

A sumer városállamok majd másfél évezredet felölelő virágzásának a sémi akkádok inváziója vetett véget valamikor az i.e. 2.350 körüli években. Az akkádok a sumer civilizáció szinte minden vívmányát átvették, de hasonló módon cselekedtek az őket követő további sémi hódítók is. A sumer hatás a vallás, a mitológia, és központi témánk, a mágia területén is sokáig éreztette hatását, ezért a következőkben gyakran nem is tartjuk szükségesnek jelezni, hogy sumer, akkád, babilóni vagy asszír vallási tanításokról, mítikus elképzelésekről, babonás

cselekedeteiről, mágikus praktikákról van e szó éppen. Mielőtt azonban elkezdenénk az ismerkedést az ókori Mezopotámia ezoterikus-mágikus nézeteivel és gyakorlatával, vessünk egy pillantást a térség lakóinak vallásos, metafizikai és mitológiai elképzeléseire, vagyis arra a szellemi háttérre, amelynek ismerete nélkül a továbbiakban sok minden zavaros és érthetetlen lenne.

Sok más valláshoz és mitológiához hasonlóan a sumer-akkád hitvilágban is létezett egy midnenek felett álló istenháromság, az Anu-Enlil-Enki triász. Ők hárman még a kezdetek kezdetén felosztották maguk között a teremtett világot. Anul éett a határtalan levegőóceán és a végtelen égbolt, Enlilé a föld és a földet uraló természeti erők, Enkié pedig a föld alatti ósóceán, a földet körülvevő felszíni világóceán és a szárazföldeket termékennyé tevő édesvizek. A sumer-akkád pantheon feje Anu, az ég istene. Bár az istenek atyjaként tisztelték, kultusza nem volt túl jelentős, és templomainak, illetve szentélyeinek száma is meglehetősen csekély lehetett. Ennek oka nyilván az volt, hogy túl távolinak, túl megközelíthetetlennek tartották, ráadásul a mítoszok szerint nem kedvelte túlságosan az emberiséget, sőt időnként kimondottan ellenségesen viszonyult a halandókhöz.

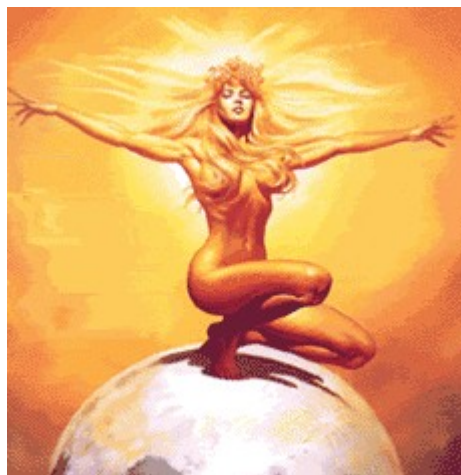
Enlil, "a szélvész ura", Anu közvetlen leszármazottja szintén meglehetősen távoli és félelmetes, az emberekkel gyakran kegyetlenül bánó istenségként jelenik meg a mítoszokban és a szakrális szövegekben. Eredetileg Nippur, az egyik legelső sumer városállam védőistene volt, később azonban Anu helyett sokfelé őt kezdték el tisztelni az istenek uraként. Ennek egyik oka nyilván az lehetett, hogy őt tartották a világ folyását és az emberek életét meghatározó sorstáblák birtokosának, valamint a termékenység és a kiapadhatatlan életerő istenének. De Enlil a pusztító természeti erők, a szelek, viharok és árvizek ura is egyben, akit éppen ezért a hozzá intézett fohászok vad bikához, üvöltő szélviharhoz hasonlítanak. Ő bocsátotta a földre a vízözönt, amelynek teljesen el kellett vona pusztítania az emberiséget.

Folytatása következik.

- *Yliaster Daleth (Kolonics István)* -

Afrodiziákumok

Az emberek ősidőktől fogva keresték azokat a szereket, amelyekkel felkelthetik és erősíthetik a nemi vágyat. Már az ősi védikus orvoslásban, a tibeti medicinában is külön foglalkoztak ezzel a problémával. Az afrodiziákum szó eredete a görög istennő Aphroditéhoz köthető egyes feltételezések szerint, hiszen az istennő varázsához, hasonló e szerek hatása.

Már az ókorban nagy becsben tartották a **mandragórát** vagy más néven boszorkánygyökeret. A mandragóra (*Mandragora officinarum* L.) meleg és valamelyest vizes jellegű, a monda szerint abból a porból terjedt el, amiből Ádám teremtettetett; emiatt valamennyire hasonlít is az emberre. Mégis ebben a fűben az emberekkel való hasonlósága miatt több "ördögi" befolyás van, mint az egyéb növényekben. Ezért az embert kívánságai szerint hajtja előre, legyenek azok jók vagy rosszak. Ha valaki a mágia vagy a teste forrósága miatt mértéktelen, akkor vegye ebből a növényből azt a fajtát, amely egy asszonyra hasonlít, és amely a fent mondott forrásban megtisztított, és kösse azt, ami ebben a fűben van három napra és éjszakára a melle és a köldöke közé, majd azután ossza ezt a gyümölcsöt két részre, és egy-egy részt tartson három nap és három éjjel az ágyékára kötve. És törje porrá a kép bal kezét, és adjon ehhez a porhoz valamennyi kámfort, és így egye meg, és meg fog gyógyulni.

Ha azonban egy asszony szenved teste forrósága miatt, olyan fűvet vegyen a melle és a köldöke közé, amely férfit formáz, mint fentebb mondatott, és tegye vele ugyanazt. Ő azonban a jobb kezét törje porrá, és ahhoz adjon valamennyi kámfort, és egye meg ezt a port, ahogy fent mondatott, és ez a forróság benne fel fog oldódni.

Azonban akinek a feje fáj valamilyen betegség miatt, az egye a fű fejét, amilyen gyakran akarja; és akinek a nyaka fáj, az egye a nyakát; vagy akinek a háta fáj, az egye a hátát, és akinek a karja szenved, egyen a karjából, akinek a keze, egyen a kezéből, akinek a térdé, egyen a térdéből, akinek a lába, egyen a lábából. Vagy amely tagjában érzi a fájdalmat, egyen a figura ugyanazon tagjából, és jobban lesz. Az az alak, amely férfira hajaz, többet használ gyógyszerként, mint az, amelyik asszonyra, mert a férfi erősebb, mint a nő. És az az ember, aki természetében olyan összevissza, hogy ettől mindig szomorú és mindig szorultságban van, hogy gyakran érez a szívében fájdalmat és gyengeséget, az vegyen mandragórát, amikor már gyökerestől ki van húzva a földből, tegye egy napra és egy éjszakára egy forrásba, ahogy már elmondatott, és azután a forrás által megtisztítottván fektesse maga mellé az ágyába. Így a veritékétől a fű meleg lesz, és akkor mondja azt: "Uram, Te az embert a föld mocskából fájdalom nélkül teremtetted. Íme most én magam mellé fektetem ezt a földet, amely fölött soha nem léptek át, hogy nyugalomban lévőnek érezzem a földet magamban, amilyenek Te teremtetted."

Hatóanyagait tekintve szkopolamint, hyoscyamin, mandragorint és más tropánokat tartalmaz. Őrütséget okozhat a nem megfelelő felhasználás és a nem jól meghatározott mennyiség!

Hasonlóan a mandragórához a **ginzenget** (*Panax giseng* C. A. Mey.) is "embergyökérnek" szokták nevezni, alakja miatt. A gizengyökér (*Radix Ginseng*) előállításához minimum 6 év szükséges. Több fajtája ismeretes: a szibériai, indiai, amerikai és a kínai, én inkább ez utóbbit javaslom erőteljesebb hatása miatt. Egyes vélemények szerint az izmok működésére, azok energiafelhasználására is kedvező hatással van, ezért szed sok testépítő és hosszútávfutó gizengyökeret. Késlelteti a fáradtságérzetet, sőt az endorfin, a "boldogsághormon" termelését is fokozza. Gyógyerejének túlnyomó részét a gizenoidok okozzák, melyek hatása molekuláris szinten megközelíti a szteroidokét. Érdekes egy hónapos gizengekúrát tartani, majd utána egy hónap szünetet. Erősíti az immunrendszert, illetve egész testet tekintet nélkül a kór állapot irányára, ahol kell, erősít, ahol kell, nyugtat,

csillapít.

Felhasználása vagy olaj vagy por formájában történhet. Fogyasztása napjában háromszor: ébredéskor, délelőtt 11 óra körül és este 6 óra körül ajánlott; 12-50 csepp gizengolaj 1/4 pohár vízben feloldva, vagy 10-35 csepp gizengekivonat 1/4 pohár vízben feloldva, étkezések előtt fél órával fogyasztva. Esetleg 1-3 gyökérpor kapszula 1/4 pohár vízben oldva reggel és délután fogyasztva. A szerelembor néven ismert ital szintén tartalmaz gizenget. Áztassunk 15 napon keresztül 1 liter vörösborban 30 g fahéjat, 30 g gizenget és 30 g vaníliát. Az oldatot naponta keverjük meg, majd szűrjük le. A kész oldatból a nemi érintkezés előtt 4 órával és az alatt ajánlatos egy-egy likőröspohárával elfogyasztani.

Keleten nagy tisztelet övezi a **gyömbért** (*Zingiber officinale*), a mely az ázsiai orvoslásban melegnek számít, vagyis tüzet, forróságot visz a testbe. Ezzel stimulálja a nemi szerveket, ami

miatt a szerelmi bájitalok egyik kedvelt összetevője. A hatóanyagokban gazdag rész a gyökérzet, amely frissen és szárítva egyaránt piacra kerül. Ismert fehér, szürke, és fekete változata, azonban a fehér a gyökértörzs hámozott változata, amit néha a fehérítés miatt mészbe vagy gipszbe áztatnak. Talán mondanom sem kell, hogy a hatóanyagtartalma a fekete vagy szürke gyömbérnek a legmagasabb. Rózsával és korianderrel együtt a leghatékonyabb. Új-Guineában a szárított gyökeret fogamzásgátló-szerként használták. A növény gyökeréből nyert anyag elősegíti, hogy a vér a nemi szervekbe áramoljon, és fokozza a szexuális érzeteket. A gyömbér vérhígító hatású, nem szabad alvadásgátló gyógyszerekkel és aszpirinnel szedni! Az őrölt gyökérből tea főzhető, csak másfél evőkanálnyit kell fél liter vízzel leforrázni, majd néhány percig állni hagyni. A gyömbér szárított formában tablettaként, kapszulaként, tinktúraként is kapható.

A **sáfrányt** (*Crocus sativus*) Egyiptomban és az ókori Görögországban is előszeretettel alkalmazták rendkívüli gyógyító hatása miatt. Forró és száraz tulajdonságokkal ruházta fel az iszlám orvoslás. Nemcsak a nemi vágyat növeli, hanem erősíti a méh izmait, illetve menstruációs zavarok ellen is kiváló. Ópium pótlására is alkalmazták, mert olyan illóolajat tartalmaz, amely pszichoaktív és izgató hatású; sajátságos, hosszú orgazmusérzést kelt. Itt is vigyázni kell azonban, mint a gyógynövények alkalmazásánál mindig, hogy nagy mennyiségben mérgező, magzatelhajtó hatású. A sárga szín egy karotenoidtól, a krocintól származik, emiatt étel-, ruhafestésre is használták. Jellegzetes íze az illóolajoktól és a keserű glükozidtól, a pikrokrocintól származik. A sáfrány igen mérgező, már néhány grammja is halálos lehet. A sárga krocin hamar felszívódik, és sárgaságszerű tüneteket vált ki. Plinius szerint az előzetesen elfogyasztott sáfrány az etanol "ellenmérge". De itt is igaz, a mennyiségtől függ, hogy gyógyszer, avagy halálos mérge. Ne essünk túlzásokba!

Sáfrányos mézes sütemény:

Hozzávalók: 20 dkg méz, 20 dkg porcukor, 45 dkg liszt, 2 db tojás, 5 g fahéj, 2 g sáfrány, 1 dkg szóda-bikarbóna, 5 dkg mogyoró, 5 dkg mandula, 3 dkg vaj.

A mézet egy zománczott lábosba mérjük, és hozzákeverünk ugyanannyi mennyiségű porcukrot. Gyakori keverés mellett, gyenge tűzre állítva felforraljuk. A lisztet egy keverőtálba szitáljuk, majd ráöntjük a felforrt mézet. Amikor kihűlt, hozzáadjuk a tojást, őrölt fahéjjal és sáfránnyal ízesítjük, majd hozzáadva a szóda-bikarbónát is, összegyúrjuk és a tésztát alaposan, kidolgozzuk.

Lisztezett deszkára téve kinyújtjuk, és pogácsaszaggatóval kiszúrjuk. Váltakozva mindegyik pogácsa közepébe egy-egy mogyoró, illetve tisztított mandulaszemet nyomunk. Vajjal kikent, lisztezett tepsibe rakjuk, letakarva még kb. 30-35 percet pihentetjük és sütőbe téve kb. 20 percig sütjük.

- Lyllia -

Prána Bindu - a Bene Gesserit mágiája

(Frank Herbert: A Dűne c. sorozata nyomán)

A Bene Gesserit egy író szüleménye. A jövő boszorkányrendje, akik testük és elméjük különleges kondicionálásával, valamint a tökéletes fegyelemmel az egész univerzum Nagy Manipulátoraivá váltak.

A regényfolyam bizonyára sokak számára ismert és kedvelt. Ennek a cikknek a célja bemutatni a Bene Gesseritek mozgás- és izomkontrolljának alapjait, melyek hasznosak lehetnek még azok számára is, akik esetleg nem kedvelik a sci-fit, vagy nem értenek egyet Herbert ideáival, világképével.

A Bene Gesseritek testük minden porcikájának teljes megértésével tökéletes kontrollt alakítanak ki izmaik és így mozgásuk felett. A kondicionálásnak ezt a fajtáját nevezik Prána Bindu-nak. A prána szabályozza az izmokat, a bindu az idegeket. Mindezt a tökéletességig fejlesztik: egészen a sejtszintű tudatosságig. A test legapróbb, motorikus reakcióit és képesek kontrollálni. Ily módon a sejteket ösztönözve akár mérgeket is képesek kiválasztani testükből, illetve

meghatározott kémiai reakciókat kiváltva választanak ki különböző anyagokat a szervezetükből, amire épp szükségük van. Képesek meghatározni akár születendő gyermekük nemét is. A Prána Bindu lényege a laza éberség, és a tökéletes testkontroll. A testnek meg kell tanulnia, amit az elme már tud - a reflexek és a tudatos reagálások szabályozását. Ezért az elme igen magas fokon képes felgyorsítani a testet, és a fizikai-mentális folyamatokat. Mindennek az elsajátítása és alkalmazása a megfelelő légzéstechnikán, valamint elősorban kar-és lábgyakorlatokon alapul, de a tanulónak tökéletesen kell uralnia teste valamennyi izmát. Az izmokat a kondicionálás szempontjából egy egységnek kell tekinteni.

A Gesserit boszorkányok (és Herbert) szerint az emberi szervezet három oldalról közelíthető meg:

1. Az energia, mely az agyban megnyilvánuló aktiváló princípium, a szellem mikrokozmosz szimbóluma.
2. Az idegrendszer, amely segít koordinálni a szervezetet. Ez hozza létre az egész emberi lény szervezett tudatosságát, először önmagán, mint egységen belül, másodsor pedig fogékonyságát és érzéki reagálásait a világra. Ez hálózat a lélek mikrokozmosz szimbóluma.
3. Maga a test, a hús, izom és csont összessége.

Ezt a három aspektust az ember először önmagában ismeri fel, azután meglátja környezetében minden alakjában, végül pedig megtanulja ezeket összevetni az isteni megnyilvánulás más formáinak hasonló aspektusaival. Ily módon a sejtszintű tudatosságról felépülve test-lélek-szellem szintjén érhető el a teljes és tökéletes tudatosság.

Ez a gondolkodás megegyezik a mai keleti rendszerekével, melyek a bindut a test "rejtett cseppjeinek" fogják fel. Három bindu van az emberi testben: a sperma, a vér és a szél. A sperma és a vér megtalálható mind a női, mind a férfi testben, a sperma, mint "fehér csepp", a koronacsakrában, a vér, mint "vörös csepp", a köldökcsakrában. A szívcsakrában mindkettőből található egyenlő arányban.

A fizikai test hármasságokból épül fel:

1. A szellemi természet - FEJ

- agy	- szellem
- mirigyek (fejűtőér, agyalapi mirigy, tobozmirigy)	- lélek
- szemek	- test

2. A lelki természet - FELSŐTEST

- torok	- intelligencia/
szellem
- tüdő	- szellem/lélek
- szív	- szeretet/test

3. A testi természet - ALSÓTEST

- lép	- szellem
- gyomor	- lélek
- nemi szervek	- test

A TEST TELJESSÉGE:

- a háromszoros idegrendszer	- szellem
- az érrendszer	- lélek
- bőr és csontváz	- test

A buddhista tantrikus gondolkodásban a prána a testet életető energia, mely nem más, mint "az öt szél". Az első az életfenntartó szél, mely a koronacsakrához és az elméhez tartozik, a második a lefelé mozgó szél, mely a köldökcsakrában honol, és szabályozza a kiválasztást, a spermalövellést és a menstruációt. A harmadik a felfelé mozgó szél, melynek a mellkas közepén van a központja, ez kontrollálja a beszédet és a légzést. A negyedik a kiegyenlítő szél, mely az

emésztést szabályozza, az ötödik pedig az "átható szél", a szívcsakrából indul, és a vérkeringésért felelős.

Ha a tantra gyakorlója képes uralni a pránát, a bindut és a nadit (energiacsatornák), akkor képessé válik az elme tiszta essenciájának kifejlesztésére.

A legalapvetőbb Prána Bindu gyakorlatok mind légzőgyakorlatok. A Bene Gesserit filozófiájában belélegezni az Univerzumot annyi, mint megnyilvánulni.

A légzésszabályozás titka: A légzést nem kell sem ellenőrizni, sem szabályozni. Tudatosítani kell természetes ritmusát. Kifújáskor elpusztul a világ, majd az újabb belégzéskor mindig újra teremődik. Belégzéskor a világ szíve dobban. A lélegzés maga a Teremtés tudománya.

A légzés valójában háromütemű, nem kettő.

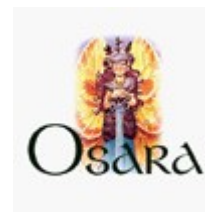
1. Belégzés: az ember lényének legmélyéről kiindulva szívja be a levegőt. Közben arra koncentrálni, hogy magát az élet lehetését szívja be a lélekből. Mindhárom síkon lélegzik.
2. A lélegzet visszatartása: minden életerő állhatatos visszatartása a csend állapotában. Ez az elmélkedés állapota. A test minden ereje felhatol a fejbe.
3. Kilégzés: kiveti magából a gondolatformákat.

Egy tökéletes ritmusban lélegző gyakorló képes arra, hogy a lélegzőgyakorlat által életre keltett energiákat és formákat munkájának elvégzésére, és feladatának teljesítésére küldje.

A lélegzőgyakorlat eredményeképp:

- nő a test oxigén-ellátottsága, mely mindenképp hasznos a test egészségének megőrzéséhez, és a gondolkodáshoz,
- egy bizonyos ritmushoz szokik a tanuló, mely ritmus segíti megőrizni belső csendjét bármilyen helyzetben,
- stimulálódnak az energiaközpontok a testben.

Minden olvasónak kellemes és hasznos gyakorlást kívánok!

A tibeti ceremoniális mágia eszközei - 2. rész

A csengő

A csengő a legközismertebb és legáltalánosabb eszköz a tantrikus buddhista rituálékban. Istenségek és lámák is egyaránt tartanak kezükben az ábrázolásokon csengőket, a Vadzsrával együtt. A csengő hangjának védelmező szerepet tulajdonítanak, úgy gondolják, hogy távol tartja a gonosz szellemeket. A csengő hangja megüzeni nekik, hogy tartózkodjanak a rituálé megszentelt helyétől.

Mint korábban már szó esett róla, a csengő a Vadzsra párja. A Vadzsra a férfias, a csengő a nőies princípium. A megvilágosodás eléréséhez ennek a kettőnek a kombinációja szükséges. A csengő Buddha testét, a Vadzsra pedig Buddha elméjét jelképezi, a csengő hangja pedig Buddha szava, miközben a Dharmát tanítja.

A csengőt és a Vadzsrát a rituálé közben, és a szadhana kántálása közben is lehet használni. A Vadzsra az istenségek vizualizációjára és megidézésére szolgál, a csengő csengetése pedig védelmet vagy más tetteket kér az istenségtől, vagy egyszerűen jelentheti a Dharma tanítását is, és hangfelajánlásként is használható az istenségeknek. Például a Vajrasattva istenségre való meditáció közben a Vadzsrát a gyakorló a mellkasára teszi, jelképezve ezzel, hogy Vajrasattva az ő középpontjaként eggyé válik vele. A csengő megszólaltatásával pedig a meditáció közben felidézi Buddha tanításait, a bölcsesség elnyerését és az üresség megértését szimbolizálja.

Kántálás közben a vadzsrát a jobb kézben kell tartani, lefelé, míg a csengőt a bal kézben, felfelé. Néha a kezek kereszteződnek a mellkas előtt, szimbolizálva a két elem, a férfi és a női princípium egyesülését.

Folytatása következik.

- Jeannie -

Versek

Méreg

Egy homokkal teli
hangszóró van a fejemben
Amibe mindenki beleordít
én mégis csak porszemek sistergését hallom
Valami táncot jár az ereimben
A szemembe belesikít
Utálom magam, de nincs erőm
a gyűlöletre
Mert jó hogy nem vagyok egyedül
magányomban
Felfrissít egy társ
Karmazsin
zöld
fekete
méreg
Gyanakvó
Ölt!
Kegyelet
végleg
Víz vesz körül, meleg
Az élet fonatai beleütkeznek
Tükröt látnak, de visszalép,
pattan minden
Én valahol máshol sétálok
mint Te egy méterrel nyomodban.
Egyszer feldob, majd
összetör, Arany burok
mennyvödör
Utálom ezt a szar világot
és a hazugságokat
Ebben mégis boldog lehetek,
és vagyok
Igazat szólsz barátom, tudom
Egy lezuhant vért voltam
Csak egy darab aszfaltkő
vagyok
Forgószél
Ami pusztít, de csodálják
Angyal, aki szent, hogy

öljön
Fájdalmas a vérem,
Ahogy perzsel engem
Egy szárny leszek, kit
Fenntart az úr
Akinek kihullik tolla
Ha elég
Jó amint szétárad bennem
Lágy méreg, belülről simogat
Vagy üt és én simítom
nyugtatom őt
Pihenj csak alaktalan gyilkos
Testem már tiéd.

- *Kata* -

Az Aranysakál

Tetteimet megmosolyogta az
Aranysakál
nyújtotta kezét kövessem
s együtt táncolt velünk élet s halál

Hol van e bál? -
kérdeztem; A lelkedben
majd megtalál - válaszolta a sakál

- *Befana* -

...

Vágtára fogtam ébenfekete fogatomat
belegázoltam a folyóba,
hogy lássam titkos utamat
Vezet a Hideg Fehér Arc
Fáradhatatlan a szél
Valahol még a tűz mesél
Érted jöttem az időn át
Döntöttem le világok falát

- *Befana* -

...

Hintónk legyen az éjszaka,
S ostrom a szélnek haragja,
Düg csapódják, mint eső
S dacból szülessen a felhő

- *Befana* -

Ősz búcsúja

Sikít az ősz, fülembé mar,
jeges szelével felkavar,
Elmúló nyár, életek búcsúja,
S a természet hiába ocsúdna,
vége már. Hulló leveleit,
zápor mossa, s vágyait
vissza sosem adja,
Csak a vihar sújja messziről,
mint kísértet, ki a halált hozza:
búcsúzz el...

- *Arweny* -

A Balkán mitikus lényei - 1. rész

Tündérek

A Balkán tündéreinek számos közös vonásuk van: általában halotti, betegségokozó, károkat előidéző, illetve termékenységet elősegítő aspektussal egyaránt rendelkező, isteni, illetve démoni lények, akik meghatározott időszakokban jelennek meg az emberek között. Megjelenésük a tavaszi és kora nyári pogány ünnepeken, illetve sajátságos természeti alakzatokban (vihar, forgószél) a leggyakoribb. A balkáni tündérhagyományok alapja a thrák-illír, illetve görög-római hagyományokban gyökerezik, de az ószláv tündérmítoszok is nagyban befolyásolták. Kimutathatóak szlovén-osztrák-svájci, illetve dél-német hatások, ez utóbbiak tündérei a téli napforduló idején, és az év egyéb, halottakhoz kötődő időpontjaiban jelennek meg.

A szélben vágázó lélekcsapatok, melynek neve a német területeken "Wütendes Heer", "Wildes Heer", vagy "Wilde Jagd" eredeti szerepük szerint valójában a fonó nők munkáját ellenőrzik. Legközelebbi "rokonuk" a Balkán hitvilágában a szlovén "Pehtra Baba", "Zlata Baba" vagy "Quaternica". A magyar Luca (Lucia) szintén ennek a lénynek egyik aspektusa, aki nálunk december 13-án, a horvát-szlovén, illetve a cseh-morva legendákban pedig a téli napfordulón (dec. 21.) jelenik meg.

A Balkán különböző népeinek tündérei részben közös, részben népenként és területenként változó neveket viselnek. A szerb-horvát tündérek elnevezése a vila, mely a nyugati szlávoknál is igen elterjedt név volt. A vila szó a szláv kutatók szerint a "szél", forgószél" szavakból ered, így utalva a szláv tündérlények egyik legfontosabb megjelenési helyére. A bolgár hitvilágban a tündérek legelterjedtebb neve szamodiva és szamovila. A szamovila a szamo ("maga") és a vila összetéve, a XVI. században alakult ki.

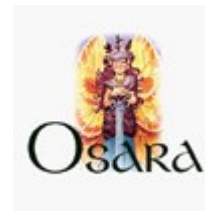

Romániában, Bulgáriában és Kelet-Szerbiában az oroszok, ukránok az általánosan használt ruszalka kifejezéssel illetik azokat a tündéreket, akik Pünkösdkor látogatják meg az embereket. A román Irodia, Irodita, Irodiađa, valamint a horvát Irudica és Rudica tündérelnevezések Herodias nevéhez kapcsolódóan utalnak a tündérrépre.

A balkáni népek szívesen használtak olyan neveket is a tündérekre, melyeket a "valódi név" helyett használtak, lévén, hogy azok kimondása roppant veszélyes lehet. Különösen a románok bizonyulnak találékonyak ebben a kérdésben, közkedvelt szavaik a tündérekre az iele ("ők") és dinsiele (kb. "ők maguk"). De számos egyéb tabunév is forog a köztudatban: doamnele ("a kisasszonyok") frumoasele ("a szépek") dulcile ("az édesek"), "büszkék", "erősek", "szentek", "szüzek", "könyörületesek", "solymocskák", "szépasszonyok", "fehérek" stb. A szerbek a vilákat divna ("fenséges") névvel illetik. A románok női neveken is emlegették a tündéreket, különösen Erdélyben, ahol egy kilencfős tündércsapat mindegyik tagjának egyéni neve van.

Folytatása következik.

Az elemek: Empedoklész rendszere 6. - A Tűz/2.

Az ókori görögök megkülönböztették a Pusztító (Aidolon) Tűzet, melyet Hádészhoz kapcsoltak, a Kreatív Tűztől, mely Héphaisztoszhoz tartozik, az Isteni Kovácshoz. Az orphikus kozmogóniában az Isteni Kézműves a Kozmikus Tojásból születik, vagy annak felnyitásáért felelős. Ugyanúgy az indiai tradícióban Kála Kézműves a Nap, az Arany Embrió, aki megtartja a Földet, a Tengert és az Eget (Föld, Víz, Levegő). Héphaisztosz nevét gyakran használták a Tűz szinonimájaként is. Platón úgy magyarázza, hogy Héphaisztosz neve Phaisztosznak, a Fény Urának nevéből ered (Phaeos Histora).

Többen feltételezik, hogy az alkímia eredete a kovácsok ősi művészetében gyökerezik, mely ötvözta a vallást, a mágiát és a fémmegmunkálást. A görög hagyományokban a Daktuloi (Dactyls), a Telkhines (Telchines) és a Kabeiroi (Cabiri) mágikus munkát végző isteni kovácsok, mind az alvilágból érkeznek, hogy segítsenek Rheának, a Nagy Anyának. A Daktuloi-ról (Ujjak) azt tartják, hogy közülük a jobbkezesek kovácsok, a balkezesek pedig mágusok (goetes). A Telkhines szintén mágus-kovácsok, akik a Tartaroszból születtek. A Kabeiroi képzetek voltak a meteorok tudományában és az alkímiában, és Orpheusznak adtak hasznos tanácsokat. Őket Hephaistoi-nak is nevezték, mert olyan kovácsok voltak, akik Kabeirosztól és Kabeririától származnak, éppúgy, mint Héphaisztosz és Hekaté. Kettőről közülük azt tartják, hogy egy tüzet sarjadtó sziklán állnak Lemnoszon (Héphaisztosz szigetén) villámokat suhogtatva, és közben szikrákat szórnak a szemükből.

Visszatérve az alkímiához, a fém Tűzben keletkezik a Föld Méhében. Mivel Hekaté a Tüzes Anyaméh, aki feltölti az anyagot spirituális energiával, a neve Természet (Phusis). Az alkímisták összekötik a Földet és a Napot, mivel a Tűz, mely a Föld közepéből jön, az alkímiai transzformáció kulcsa, a Természet Méhének Belső Hője. Mivel - mint később látni fogjuk - Hádész uralja az újjászületést a Halálmisztériumok révén, Héphaisztosz szintén uralja az Alkímián keresztül az Anyaméhben (tűz általi beavatások).

Hádész pusztító és Héphaisztosz Teremtő Tüzéhez hozzá kell még vennünk Hesztia Megtartó Tüzét. A Hestia szó egyszerre jelenti magát a házitűzhelyet, és a házitűzhely istennőjét. (Mint ahogy Hádész a Holtak Földje és a Föld Ura, valamint Héphaisztosz a Kovácsműhely Tüze éppúgy, mint annak Mestere.) A házitűzhely szent volt a görög hagyományokban, és mind a házaknak, mind a templomoknak, sőt a városoknak

is Szent Tűzhely állt a közepükön. Hesztia volt az egyetlen a Régi Istenségek közül, aki nem vesztette el helyét az Olümposzon, mikor Zeusz került hatalomra, és úgy tisztelték, mint az elsőt a tizenkét olümposzi közül. Később, mikor Dionüszosz alászállt az Olümposzra, Hesztia átadta neki a helyét a Tizenkettek között, de megőrizte tiszteletét az Égi Középpontban, és még maguk az Olümposzi istenek is mindenekeelőtt hódoltak neki.

A Központi Tűzet tehát a házitűzhely tüzéhez is kapcsolták, és már az i. e. 5. században is a Földet Kozmikus Tűzhelynek nevezték (tou Kosmou he Hestia). Hesztia központi szerepét Platón ismerte fel, aki úgy magyarázta, hogy Hesztia nevének jelentése "a dolgok esszenciája" (Essia = Ousia). A neoplatonista Philolausz pedig így írt: "Az első dolog neve, ami harmonizálódik, az Egyetlen a szféra közepén: Hesztia". A tűzhelyet egy kocka, a geometrikus harmónia szimbóluma közepén helyezte el. Mindenesetre érdekes, hogy virágfüzérékkel díszített kockákat (Gulloi) Hekaté tiszteletére hordoztak körül bizonyos ünnepeken.

Egy jelentős alkímiai szöveg, a Turba Philosophorum (A Filozófusok Gyűlése) a Földet tojáshoz hasonlítja. A Héj maga a Föld, a Fehérje a Víz a Föld alatt (Abyss vizei), a Sárgája a Központi Tűz, a Mag pedig a Nap pontja (Punctus Solis) a legközepén. A pitagóreuszi és orphikus nézeteket a világtojásról később számtalan egyiptomi és iszlám alkímista is átvette. Empedoklész Hádészt köti a Tűz elemhez, és Perszezhónét a Vízhez. Titkos házasságuk teszi őket az Alvilág Királyává és Királynőjévé, egyesülésük pedig az ellentétek alkímiai mennyegzője. Hádész a Központi Tűz Ura, Perszezhóné pedig az Oldás Úrnője. Zeusz és Héra a Teremtők (akik felelősek a termékenységért és a születésért), Hádész és Perszezhóné pedig a Pusztítók (akik a halál felett uralkodnak, és ezért éppúgy részesei az újjászületésnek). Platón azt írta Perszezhónéről: "Hádész, ki bölcs, nőül veszi Őt, ki bölcs." Hozzáteszi még, hogy bár Hádész nevét általában a Láthatatlanból (Aeides) származtatják, valójában a Minden Nemes Dolgok Tudására (Eidenai) utal.

Hádész és Perszezhóné házassága megfelel Typhon (Set) és Nephtisz egyesülésének az egyiptomi mitológiában, mint ahogy Plutarkosz magyarázza. Typhon a perszelő Nap, a rombolás, káosz és a különbség. Zeusz legyőzte Typhont és a Tartaroszba dobta (Etna), ezért remeg és robajlik. Typhon hármasságot is alkot, melyben Ozirisz a Teremtő, Ízisz a Fenntartó és Typhon a Pusztító. Nephtisz a halál és az újjászületés felett uralkodik. Víz és Tűz egyesülése Héphaisztosznál is megjelenik, hiszen az ő hitvese Aphrodité, a tengerből született. Empedoklész szerint ők a világ elsődleges teremtői.

Tűz és Víz, a szétválasztás és az egyesülés Empedoklész tanítása szerint nem más, mint a Szerelem (Philotes) és a Küzdelem (Neikos), melyek a Kozmosz két elsődleges ereje. Minden transzformáció ezek keveredéséből (Krasis) és szétválasztódásából (Ekthros) származik. A Szerelem és a Küzdelem a mágia alapvető lényegét is adják (szimpátia és antipátia). Ugyanezeket az elveket alkalmazták később a növényi mágiában is.

Pitagóraszról azt is tartják, hogy találkozott Zoroaszterrel, de ez eléggé valószínűtlen (Zoroaszter sokkal korábban élt), de azt biztosan tudjuk róla, hogy egy káldeus mágus tanítványa volt. Ezért érdemes az ide vonatkozó káldeai tanításokat is figyelembe venni.

Zoroaszter azt tanította, hogy két fő princípium létezik, melyek a Daimones - Isteni Létezők vagy Hatalmak; egyikük Mennyei (Ouranion), és az Apához, a Tűzhöz, a Fényhez (Phôs), a Meleghez, a Szárazsághoz, a Könnyűséghez és a Gyorsasághoz kapcsolódik. Másikuk Földi (Chthonion), és hozzá tartozik az Anya, a Víz, a Sötétség (Skotos), a Hűvösség, a Nedvesség, a Nehézség és a Lassúság. Pitagórasz tanításai szerint - mindezt leegyszerűsített változatban tartalmazva - a Kozmosz és harmóniája a Férfias és a Nőies egyesüléséből keletkezett, mivel mindkettő szükségszerű, egyikük sem jó, sem gonosz (ellentétben a zoroasztrikus, gnosztikus és hasonló hagyományokkal). Ez a nézet már sokkal inkább alkimista jellegű: a Fényre és a Sötétségre egyaránt szükség van, mert mindkettő isteni eredetű.

A Zoroasztrizmus tanításaiban a Fény és a Sötétség Köre az Időn vagy a Téren belül foglal helyet, melyet Zurvan Istennel kapcsoltak össze. Ez a transzcendens Egység válik szét Fényre és Sötétre.

A Tűz általi megtisztulás és újjászületés a görög mágia fontos eleme volt. Dionüszoszt a Titánok hét részre vágták, megfőzték és megsütötték. Miután hat részt elfogyasztottak, Zeusz halálra sújtotta őket villámával. Szemelé ekkor megitta azt az italt, melyet a hetedik részből készítettek, terhes lett Dionüszossal, és újból a világra szülte őt. Aszklépiosz, a Gyógyító kétszer is tisztult Tűz által. Mikor Koronisz Apollótól terhes lett vele, másik szeretőt engedett magához, és Apolló ezért halálra sújtotta őt nyilaival, de miközben az Istennő elégett a tűzben, az Isten kimentette a csecsemő Aszklépoiszt anyjának méhéből. (Koronisz a Varjú, a sötét, alvilági istennő szintén Perszephóné egyik aspektusa.) Később Aszklépiosz egy embert visszahozott az Alvilágból, amiért Zeusz sújtotta őt villámaival, és ezzel Istenné tette.

A jól ismert Mitrász Liturgiában is szerepel egy kései példa a halhatatlanság rituáléjára. A káldeus liturgiában a Spirituális Test megtisztítását a Lélek Felemelkedése követi, őt helyszínen át, melyek az öt elemet képviselik: szimbolikus eltemetés (Föld), feloldódás (Víz), Légzőgyakorlatok (Levegő), a Nap sugarainak megmászása (Tűz), és a halhatatlanság elérése (Kvintesszencia).

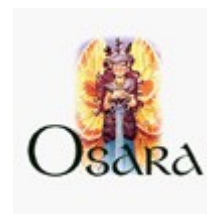
Korábban már esett szó az Alvilág négy folyójáról, melyek a négy elemhez tartoznak. A Pyriphelegethôn, a Tűz Folyója párja a Côcytus-nak, a Könnyek Folyójának. A vulkánok krátere tűzfolyamokkal telt (Tűz és Víz egyesülése). A görögök általában minden vulkánikus krátert a hatalom és a mágia helyének tartották, mert ezek az Alvilág lejáratai. Héphaisztosznak ezért égették gyakran füstölöket a vulkánok krátereinek szájánál és a barlangokban.

A görög Crater szó keverőedényre utal, különösen arra, melyben vizet kevernek össze borral, hogy megigyak. Hellénész nagy szimbolikus jelentőséget tulajdonított a bor és a víz (Tűz és Víz) helyes keverékének (krasis). Ez az egyensúly központi képe, a az arányosság és a harmónia. A hellenisztikus rituálékban az oltár tűzében megforgatott, izzó vasat mártottak egy tál vízbe, hogy Szentelt Vízet (Hudôr Theion) nyerjenek. A kráter az orphikus misztériumokban is fontos

szerepet kapott, és egy orphikus versben (melyet a pitagóreus Zopürosz írt) Orfeusz egy Vizes Kráteren keresztül ereszkedik le a Tüzes Alvilágba. Ott a mélyben a tűzfolyamok egymásba torkollanak a kráter legalján, és a Kráter így a Megpróbáltatások színhelyévé válik, ahol a Tűz szétválasztja az igazat a hamistól.

A hagyomány szerint Empedoklész utolsó földi inkarnációját úgy végezte, hogy beleugrott az Etna kráterébe. Szicíliai Diodórusz azt írta róla: "Te, Empedoklész, megtisztítottad tested az Élő Lángokkal és Tüzet iszol a Halhatatlan Kráterből." Empedoklész nyilvánvalóan Hekaté mágiájának beavatottja volt, aki a rituális megtisztulást nyújtotta számára. A legenda szerint Hekaté misztériumát maga Orpheusz alapította. Különös, hogy miután Empedoklész eltűnt a vulkán szájában, egy bronz szandál maradt utána, melyet Hekaté és követői közismert jelképeként tartottak számon. A bronz az Alvilágot szimbolizálta, és Hekaté megidézéséhez is használatos volt. A bronzszandált mágusok is viselték annak szimbólumaként, hogy képesek alászállni a Tartaroszba, ezt a jelet adta az Istennő beavatottjainak. Hekatét továbbá bronzból készült gongokkal is szólították, és uralma alá tartozott minden bronzból készült vágószerszám, mivel a bronz a teliholdat is jelképezte. Empedoklész mellékneve pedig a "Bronzlábú" volt. A bronz a kovácsok alkímiájához is kapcsolódik, pl. Héphaisztoszhoz, akinek a mitológia szerint torz volt az egyik lába, mint ahogy a gnómok is torz alakkal születtek, akik a fémet hozták fel a Földanya Méhéből. A korábban említett máguskovácsok mind törpék. A Kabeiroi másik elnevezése Rákok volt (Karkinoi), jellegzetes járásuk miatt, és még a fű is meggyulladt alattuk, mikor mágikus táncukat járták. Hekatét Szamárlábúnak nevezték. Empedoklész, az egyszandálú (Monosandalos) tehát mindkét világban élt tovább.

Folytatása következik.

Mágia a modern zenében

Tűz, jöjj velem!

És ismét szól a zene. Vagy talán inkább mindig szól a zene? Úgy érzem ez utóbbi kijelentés a helytállóbb, hiszen Twin Peaks-be fogunk most ellátogatni. Ebbe az álmos amerikai kisvárosba, "ahol mindig szól a zene". De Twin Peaks nem csak zenéjéről, hanem sötét, misztikus titkairól is híres-hírhedt. Bár e sorozat fő témája a zene, most inkább a filmekkel (a mozifilmmel és a tv sorozattal) fogok foglalkozni.

Azért néhány dolgot mindenképpen meg kell említeni a zenéről is. Két lemez jelent meg az egyik a Twin Peaks-Tűz jöjj velem! című mozifilm, a másik a tv sorozat zenéje. Mindkettő zeneszerzője Angelo Badalamenti, de aktívan részt vett a munkában David Lynch, a filmek rendezője is. A zene fantasztikusan illeszkedik a filmekhez és tökéletesen visszaadja hangulatukat. Gyakorlottabb olvasóinknak akár meditációs zeneként is ajánlom. De tényleg csak gyakorlottak és erős idegzetűek próbálkozzanak vele. Ugyanis ha vitetjük magunkat vele, az emberi lélek legsötétebb bugyraiba juthatunk el. De meghallgatásra azért mindenkinek ajánlom. Bár első hallásra nem igazán érezhető, megéri rászáni az időt és többször meghallgatni.

Most pedig következzenek a filmek. A mozifilm később készült, mint a sorozat, viszont annak előzményeit dolgozza fel. Kezdjük tehát az elején. Furcsa dolgok történnek mostanában Amerikában értesülünk erről az FBI nem kevésbé furcsa ügynökei által a mozifilm elején. A hangulat groteszk, már-már nevetséges. De ez drasztikusan megváltozik amikor témát és helyszínt váltva megérkezünk Twin Peaks-be. Eleinte szinte idilli ez a hely, de a film végére maga lesz a rettenet. Megismerkedünk Laura Palmerrel, aki a családja és a tanárai számára az amerikai mintagyerek tipikus példája. A valóságban Laura igazi arca persze teljesen más. Iszik, drogozik, perverz szexbulikon vesz részt, és mondhatnánk az ördöggel cimborál. Retteg magától, és retteg az apjába bújó Bobtól. De ki is ez a Bob? A kérdésre nem kapunk egyértelmű választ a filmben, mint ahogy nem kapunk még sok más furcsaságra sem. Például, hogy mit akarnak, honnét jöttek és kik is egyáltalán azok az emberi bőrbe bújó furcsa lények akik többször felbukkannak. Vagy mi az a vörös szoba és hol található pontosan? A film nem magyaráz, hanem gondolkodtat és a megérzésekre bízva a választ. Persze azért nem árt egy kis mágikus és mitológiai tájékozottság a megértéséhez. Azonban nem is ezek a "konkrétumok" a lényegesek itt, hanem a mögöttes lelki tartalom.

De térjünk vissza most a történethez. Lassan kiderül, hogy Twin Peaks-ben semmi sem ugyanolyan, mint amilyennek látszik, és senki sem ugyanaz, mint akinek mutatja magát. Tisztelet az elenyésző kisebbségben levő kivételnek. Eközben megismerhetjük a "kis" Laura valódi énjét és életét. Láthatjuk hogyan játszik a tűzzel egyre inkább az örület felé sodródva. Túlfeszíti a húrokat, főleg miután ráébred, hogy Bob az apja testét használja, és így tör az életére. Állapotán sem a legjobb barátnője, sem a szerelme sem tud változtatni.

Nem is engedi nekik, de igazából nem is tudnának segíteni. Persze a probléma valódi okáról fogalmuk sincs. Laura ráébred, hogy túl messzire ment el, túl sokáig kísértette végzetét. A film végére már tudja, hogy nincs menekvés. Ez valahogy megnyugvást hoz számára, megbékél sorsával és már szinte megváltásként várja a halált. Ami el is jön érte egy erdei orgia után az apja testébe költözött Bob képében. Végül egy hűvös reggelen a folyóból egy fiatal lány nejlomba csavart holttestét húzzák ki. A városka volt szépségkirálynőjét, Laura Palmerét.

Itt ér véget a mozifilm... És itt kezdődik a tv sorozat, amely ha lehet talán még zavarosabb, ködösebb és rejtélyesebb. A főszereplő Dale Cooper az FBI speciális titkosügynöke. Az ügynökök mintapéldánya. Intelligens, rettentően profi, tájékozott (még mágikus szempontból is), mindig törvényes, segít az embereken, és jóképű. De azért neki is vannak gyengéi, csak jól leplezi. A sorozatban megismerjük a városka lakóinak titkait, persze itt is számos kérdés marad megválaszolatlanul. És meghökkentő fejleményekben sincs hiány, például halottnak hitt emberek bukkannak fel élve, és emberek tűnnek el időlegesen ki tudja hová. Ezekre azonban már választ is kapunk. A második érdekes számunkra, de előtte fontos megjegyezni, hogy időközben kiderül, Leland Palmer, vagyis Laura apja a gyilkos. Legalábbis fizikai értelemben, azt már Cooper is sejti, hogy többről van itt szó. Leland meghal, így Bob test nélkül marad és visszatér a fekete barlangba, de azért még néha felbukkan a környéken. Hogy mi ez a fekete barlang? Régi indián mitológiákból kiderül, hogy van a környéken egy fehér és egy fekete barlang. Az előbbi a jó, az utóbbi a gonosz lakhelye. A fehérbe könnyű eljutni, a fekete nem ezen a síkon van, csak a bejárat található meg, amely csak bizonyos bolygóállásokkor nyit kaput a másik oldalra. Ezt a kaput és időpontot keresik Cooperék, hogy megállítsák Bobot és az örületet. De nincsenek egyedül. Dale volt FBI-os mára már megöregült főnöke is ugyanerre vadászik, persze egészen más céllal. Ő a hatalmat keresi. Végül is megtalálják a kaput és a megfelelő időpontot. Cooper bemegy és ott találkozik önmagával, pontosabban az árnyékszemélyiségével, akivel vad hajszába kezd. Közben találkozik Bobbal, Laura Palmerrel és a furcsa idegenekkel is. Válaszokat is kap a kérdéseire, melyek legalább annyira rejtélyesek persze, mint Twin Peaks és a film maga. Végül sikerül kijutnia a fekete barlangból. Vagy mégsem Ő az aki kijött? A film utolsó képei valami egészen másra utalnak. És ez maga a gonosz örület...

Eddig tartott az ismertetés, amely ha kissé néhol zavarosra sikerült, az a témának tudható be. Talán nem is baj, így legalább lehet, hogy sikerült valamit átadnom a film hangulatából. De ezt nem lehet elmesélni, ezt látni és átérezni kell. Nagyon fontos viszont a film fő mondanivalója, amit röviden a következőképpen lehet összefoglalni. Egy ember (főleg ha mágiával foglalkozik) számára elengedhetetlen, hogy ismerje önmagát. De ne csak a pozitív, hanem a negatív részével is legyen tisztában, fogadja el, értse meg és "megszelídítve" építse magába, hogy elérje a harmóniát és a teljességet. Mindig próbálja a maximumot adni, ne riadjon vissza a próbatételektől. Tesztelje le és ha lehet növelje tűrőképességét, de ne csak fizikai, hanem szellemi és lelki szempontból is. És erre vonatkozik egy fontos figyelmeztetés, amit szintén üzen nekünk a film. Soha ne feszítsük túl a húrokat, ne hívjuk ki magunk ellen a sorsot. Önmagunk fejlesztésének nem ez a módja. Az önpusztítás nem vezet sehova, maximum a karmikus visszafejlődéshez. Mindenkinek javaslom, hogy gondolkozzon el ezen, és ha lehet végezzen ilyen témájú meditációkat is.

Ezzel búcsúzunk Twin Peaks-től. És mindig szól a zene...

Én most is ezt hallgatom.

- Ankh-Admon -